

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/53/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616205051
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5616205051.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a Mgr. Františka Dulačku, v právnej veci žalobcu: J. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. J. XX, právne zastúpený: JUDr. Zuzana Medvecká, advokátka so sídlom D. XXX, Z. H., proti žalovanému: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, Bratislava, IČO: 50 361 368, o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k.11C/158/2016-91 zo dňa 26. septembra 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalobcovi **p r i z n á v a** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 24.10.2007 obsiahnutá v Zmluve o úvere č. 8197240907 zo dňa 24.10.2007 v bode 3 ods. 4, označenom ako Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia o obchodných podmienkach pre úver verzia 1/2007 v čl. 4 bod 4.8, ktoré tvoria prílohu Zmluvy o úvere č. 8197240907 zo dňa 24.10.2007, uzatvorená medzi žalobcom a obchodnou spoločnosťou Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, Bratislava, IČO: 31 340 890, je neplatná (výrok I.). Žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok II.).

2. Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že žalobca uzatvoril s právnym predchodcom žalovaného Poštovou bankou, a.s. zmluvu o úvere, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 40.000,- Sk. Obsahom tejto zmluvy bola aj dohoda o zrážkach zo mzdy. Na jej základe žalovaný listom zo dňa 16.06.2016 požiadal zamestnávateľa žalobcu - obchodnú spoločnosť FreeTech Services, s.r.o. o vykonanie zrážok zo mzdy a z iných príjmov, dlh žalobcu žalovaný vyčíslil sumou 2.926,77 Eur. Primárne okresný súd posudzoval existenciu naliehavého právneho záujmu žalobcu na žiadanom určení. Vychádzal z toho, že ustanovenie § 137 CSP zakotvuje demonštratívny výpočet žalôb, ktorými si žalobca môže uplatňovať právne nároky. Poukázal na účel tejto právnej úpravy, ktorým je vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určení neplatnosti, resp. platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a mŕňajú sa účelu určovacej žaloby. V prejednávanej veci však určenie o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy nevyvolá žiadny ďalší spor a takto formulovaný žalobný petit nemožno označiť za nepotrebný a nezmyselný. Nevidel priestor na formalistický prístup, v rámci ktorého by bola zamietnutá žaloba o určení neplatnosti dohody zrážok zo mzdy s odôvodnením, že podľa § 137 písm. b) CSP sa mal žalobca domáhať určenia, že žalovaný nemá právo domáhať sa zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy. Išlo by o ten istý výsledok konania, rozdielna by bola len formulácia petitu. Určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo

mzdy je jasné, zrozumiteľné a vykonateľné a pre náležitú ochranu práv žalobcu má ten istý význam, ako prípadné určenie, že žalovaný nemá právo domáhať sa nárokov titulom dohody o zrážkach zo mzdy. Ako nedôvodnú vyhodnotil námietku žalovaného týkajúcu sa nedostatku právomoci súdu konať vo veci z dôvodu, že táto mala byť predmetom rozhodcovského konania. Poukázal na súdne rozhodnutia, v ktorých sa otázka právomoci rozhodcovského súdu v skutkovo obdobných veciach riešila. Výsledkom týchto rozhodnutí bolo, že rozhodcovská doložka dojednaná v čl. 3 ods. 6 zmluvy o úvere je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v spotrebiteľskom právnom vzťahu, nakoľko od spotrebiteľa vyžaduje, aby všetky spory zo zmluvy riešil pred jediným stálym rozhodcovským súdom, čo je v spotrebiteľských právnych vzťahoch vylúčené. Dospel k záveru, že právomoc rozhodcovského súdu daná nebola a akékoľvek jeho rozhodnutie v spore zo zmluvy o úvere je nulitným aktom. Z tohto dôvodu ani nemôže mať tento súd právomoc rozhodovať o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Za nedôvodnú považoval aj námietku žalovaného o nedostatku vecnej pasívnej legitímácie. Nestotožnil sa s jeho názorom, že by mal tvoriť nútené procesné spoločenstvo spolu s jeho právnym predchodcom Poštovou bankou, a.s.. Výsledok tohto konania nemá vplyv aj na subjekt, od ktorého nadobudol žalovaný pohľadávku zo zmluvy o úvere a zo žiadneho hmotnoprávneho ustanovenia nevyplýva, aby v danom prípade z hľadiska vecnej legitímácie vystupovalo na strane žalovaného spoločenstvo postupcu a postupníka. Navyiac, k postúpeniu pohľadávky na žalovaného došlo v priebehu rozhodcovského konania, pričom rozhodcovský súd pripustil, aby z konania vystúpila Poštová banka, a.s. a na jej miesto vstúpil žalovaný. Následne bol v prospech žalovaného vydaný rozhodcovský rozsudok. V prípade, ak by skutočne existovalo medzi žalovaným a jeho právnym predchodcom nútené spoločenstvo, nebol by dôvod na podávanie návrhu zo strany žalovaného o zmenu účastníka rozhodcovského konania, ale rozhodcovský súd by pri akceptovaní takéhoto názoru mal konať na strane žalobcov so žalovaným, ako aj s Poštovou bankou, a.s.. Rovnako žalovaný by bol nútený podať návrh na vykonanie exekúcie spolu s jeho právnym predchodcom.

3. Následne sa okresný súd zaoberal posúdením platnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Vychádzal z názoru, že v takejto dohode musí byť zabezpečená pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejavíť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom tohto inštitútu.

4. Z predloženej dohody o zrážkach zo mzdy mal okresný súd nesporne preukázané, že ide o formulárovú dohodu, do ktorej nemohol žalobca žiadnym spôsobom zasiahnuť a v konaní nebolo preukázané, že by došlo k rokovaniu ohľadne jej obsahu. Predmetná dohoda neobsahovala výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená. Bola tak daná hrubá nerovnováha tým, že veriteľovi táto dohoda umožňovala svojvoľné určenie výšky dlhu a postihnutie majetku spotrebiteľa. Navyiac, žalovaný v konaní netvrdil a ani nepreukázal, že by vykonal šetrenie ohľadom dodržania zákonného ustanovenia § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka spočívajúce v tom, že zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Článok 3 ods. 4 Zmluvy o úvere nemožno považovať za uzatvorenú dohodu o zrážkach zo mzdy. Z jeho formulácie vyplýva len odkaz na takúto dohodu, ktorej text a vzájomné práva a povinnosti sú obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach. Odkaz na text právneho úkonu obsiahnutý v listine všeobecného charakteru, navyiac nepodpísaný ani jednou zo zmluvných strán, nepovažoval za uzatvorenie právneho úkonu. Zároveň konštatoval, že žalovaný listom zo dňa 16.06.2016 požiadal o vykonanie zrážok zo mzdy, čím sa domáhal uhradenia už premlčanej pohľadávky. Z výzvy na splatenie úveru zo dňa 30.07.2009, ktorá sa nachádzala v pripojenom spise sp.zn. 5Er/112/2013 zistil, že právny predchodca žalovaného vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 30.07.2009. Celá pohľadávka tak bola v čase jej uplatnenia premlčaná. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalobcovi, ktorý mal plný úspech v konaní, priznal náhradu v plnom rozsahu.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne. Namietal, že v zmysle ustanovenia § 137 písm. d) CSP súd môže riešiť neplatnosť právnej skutočnosti, dohody o zrážkach zo mzdy len vtedy, ak osobitne právny predpis obsahuje hmotnoprávnu úpravu, ktorá by pripúšťala takúto neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy vysloviť. K uzatvoreniu zmluvy o úvere došlo dňa 24.10.2007, avšak v tom čase neexistoval právny predpis, ktorý by sankcionoval neplatnosťou uzavretú dohodu o zrážkach zo mzdy. Zdôraznil, že žalobcovi nebola doteraz zrazená žiadna suma prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy, preto je nepochopiteľné, z akého dôvodu žiada súd, aby mu poskytol ochranu v zmysle petitu žaloby. Žalobca do dňa uzatvorenia zmluvy o úvere uhradil na svoj dlh len 980,89 Eur. Za 10 rokov tak nebol schopný uhradiť ani len istinu úveru. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že predmetná pohľadávka by bola premlčaná. Jeho právny predchodca zosplatnil úver dňa 30.07.2009, pričom žalobu

na rozhodcovský súd doručil dňa 10.12.2010. Zo zákonnej 3-ročnej premlčacej doby tak vyčerpal 1 rok, 4 mesiace a 10 dní. V prípade, ak súd prvej inštancie tvrdí, že predmetná pohľadávka je premlčaná, spochybňuje zákon o rozhodcovskom konaní a § 112 Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že ak by žalobca plnil riadne a včas svoj záväzok voči jeho právnenému predchodcovi, tento zabezpečovací inštitút by nebol vôbec uplatnený.

6. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že samotný Civilný sporový poriadok je postavený na princípe ochrany ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov, pričom táto ochrana musí byť spravodlivá a účinná. V prípade, ak by súd mal postupovať striktne tak, ako na to poukazoval žalovaný, poprel by zmysel i účel Civilného sporového poriadku a odňal by mu akúkoľvek možnosť ochrany pred žalovaným. Všetku argumentáciu žalovaného týkajúcu sa rozhodnutia súdu prvej inštancie označil za účelovú. Uviedol, že to bol práve žalovaný, ktorý počas 10-tich rokov neurobil nič pre to, aby si pohľadávku uplatnil zákonným spôsobom, ale uplatňoval ju „pofiderným“ spôsobom cez rozhodcovské konanie a v exekučných konaniach, ktoré boli neúspešné, a to práve z dôvodu, aby mu uprel ochranu práv súdnou cestou. Za nenáležitú považoval námietku žalobcu o nepremlčaní pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o úvere. Uviedol, že rozhodcovský súd nikdy nemal právomoc vec prejednať a rozhodnúť, a teda žaloba nemohla byť účinne podaná a nemohlo dôjsť k pretrhnutiu plynutia premlčacej doby. Na záver uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy nebola predmetom individuálneho dojednanja, ale súčasťou formulárovej spotrebiteľskej zmluvy, ktorej obsah nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť a do neho zasiahnuť.

7. Žalovaný v replike k vyjadreniu žalobcu opätovne poukázal na odvolacie dôvody a zdôraznil, že jeho právny predchodca si pohľadávku riadne uplatnil na rozhodcovskom súde. Vychádzal z toho, že Poštová banka, a.s. mala povinnosť ponúknuť dlžníkovi uzatvorenie rozhodcovskej doložky v zmysle zákona o bankách.

8. Žalobca v duplike k replike žalovaného opätovne poukázal na jeho dovtedajšie vyjadrenia a žiadal rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

9. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania (§ 379 CSP a 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

10. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa vo svojom odôvodnení obmedzuje len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP).

11. Odvolateľ namietal nemožnosť podania žaloby v zmysle novej procesnej úpravy, a to Civilného sporového poriadku. Právna úprava v § 137 CSP udáva tak, ako to konštatuje okresný súd, demonštratívny výpočet žalôb, ktorými si môže žalobca uplatňovať svoje nároky. Správne ustálil, že síce sa žalobca domáhal určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, avšak vzhľadom na skutkové vymedzenie uplatneného nároku je zrejmé, že tvrdil neexistenciu práva žalobcu vykonávať na základe tejto dohody zrážky zo mzdy. Potom možno prisvedčiť jeho záverom, že by išlo o prílišný formalizmus, ak by sa ním nárok špecifikovaný v žalobnom petite považoval za rozporný s ustanovením § 137 CSP.

12. Žalobca v odvolaní namieta hmotnoprávne dôvody, pre ktoré okresný súd vyhodnotil dohodu o zrážkach zo mzdy ako neplatný právny úkon. Neuvádza však žiadnu konkrétnu argumentáciu, k záverom súdu prvej inštancie o tom, že išlo o formulárovú dohodu, do obsahu ktorej žalobca nemohol žiadnym spôsobom zasiahnuť, ako aj, že hrubá nerovnováha bola daná v tom, že takáto dohoda umožňovala svojvoľné určenie výšky dlhu a postihnutie majetku spotrebiteľa, že nebola jednoznačne určená pohľadávka, ktorej úhrada mala byť týmto inštitútom zabezpečená. Žalovaný sa v odvolaní obmedzil iba na tvrdenia, že tieto závery nie sú správne a že dohoda je platný právny úkon. Odvolací súd sa plne stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku v bode 18 a na tento v podrobnostiach poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

13. Ďalšie odvolacie dôvody o nepremlčaní pohľadávky zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy neboli pre právne posúdenie veci významné a nemali vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Okresný súd vzhľadom na dôvody, pre ktoré považoval uvedenú dohodu za neplatnú, sa už nemusel

zaoberať otázkou premlčania zabezpečenej pohľadávky. Len na okraj odvolací súd poznamenáva, že aj tieto odvolacie námietky žalovaného nepovažoval za opodstatnené. Tak, ako to uviedol okresný súd, nebola riadne uzatvorená rozhodcovská zmluva medzi právnym predchodcom žalovaného a žalobcom, potom na jej základe nemohol vec prejednať a rozhodnúť rozhodcovský súd, ktorá skutočnosť potom nemala vplyv na plynutie premlčacej doby.

14. Nakoľko odvolacieho dôvody žalobcu boli neopodstatnené a neboli zistené nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré by mal odvolací súd prihliadať z úradnej povinnosti, potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny. Ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách konania pred súdom prvej inštancie.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi ako strane v odvolacom konaní úspešnej priznal nárok na ich náhradu v celom rozsahu proti neúspešnému žalovanému.

16. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)